

นักเลี้ยงไก่หน้าใหม่ควรถาม

อเนก ยมจินดา สด.บ.

หัวหน้าหน่วยส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์ กรมปศุสัตว์และสัตว์พาหนะ

เรื่องจริง เกิดขึ้นเมื่อต้นเดือนกันยายน
ที่แล้ว เวลาประมาณ ๑๑.๓๐ น. ขณะที่
ข้าพเจ้ากำลัง เพิกเพิดน อยู่กับนางโรต-
ไอแลนด์แดง “แม่ร้อยซัง” ของคุณ
สวัสดิ์ เรื่องสุนทร จนล้มตัว มารูสึกเมื่อ
ไต่ย็นเสียง บังตาประทุ ข้างหน้าถูกผลึกเข้า
มา อากันคุดะซึ่งปรากฏร่างอยู่เฉพาะหน้า
เป็นชายหนุ่มในวัย ๒๕-๒๖ เขาเดินตรง
เข้ามายังโต๊ะที่ข้าพเจ้านั่งอยู่ ไต่กัวลงเล็ก
น้อยพร้อมกัยพูดว่า

“ขอโทษ ผมมาขอปรึกษาเรื่องโรค
ไก่.”

ข้าพเจ้าตอบเขาไปทันที “ยินดีครับ
เชิญนั่ง.”

เขาคึงเกาอึดัวที่อยู่ใกล้เข้ามาหย่อนตัว
ลงนั่ง ควัก นามบัตร ลีขาว สอาด ขนาด
กลางพิมพ์ ด้วย หมักสีน้ำเงินแก่ ย่น ให้แก่
ข้าพเจ้า เมื่อรับนามบัตรจากเขามาแล้ว
เขาก็อรัมภยทขึ้นก่อน อย่าง ไม่มีขมขลุ่ย
ซึ่งทำให้ ข้าพเจ้าลงไปพักใหญ่ เขาพูดว่า

“อ้า ผมต้องขอโทษที่จะต้องพุกกัย

คุณอย่างเข็คอกเลยที่เคี้ยว เรื่องมีอยู่ว่า
ผม มีเงิน อยู่ก่อนหนึ่ง จากการได้รั้มรดก
ประมาณ ๖-๗ แสนบาท ผมไม่้อยากทำ
ราชการอยากอยู่กัยบ้านเลี้ยงสัตว์ให้สบาย
ใจ คิดว่าจะลงทุนเลี้ยงสัตว์เป็นการใหญ่
ซนิกทำเป็นอาชีพเป็นล่ำเป็นสันที่เคี้ยว ที่
เป็น ห่วงกลัว ไม่สำเร็จ ก็ตรง ที่มันเป็นโรค
ระบาคตายันแผละครับ ผมจึงได้มาหารือ
คุณกุก่อน ถ้าคุณช่วยขี้กกันไม่ให้ไก่ตาย
ได้ ผมจะไต่เริ่มลงมือทันที.”

ข้าพเจ้าตอบเขาว่า “เรื่องโรคเขาไว้
พุกกันที่หลังก็ได้ แต่ผมอยากรจะถามคุณ
ว่า คุณจะเลี้ยงที่ไหน เลี้ยงสักเท่าไร
กัย จะเลี้ยงเพื่อเพาะพันธุ์ชายหรือเพื่อ
ขายใช้สัด หรือจะทำทั้งสองอย่างไปพร้อมๆ
กัน.”

เขานึ่งเป็นเชิงตรอง ย้มนิกๆราวกัย
ว่าคิกมาแล้วดังสิบๆบิ ตอบว่า “ผมจะ
ตั้งฟาร์มขายใช้สัดจะทำแต่ค้านเคี้ยว ใน
คันแรก กระว่า จะซ้อ แม่ไก่ เล็กฮอร์น เริ่มใช้
สัก ๑๕๐๐ แม่ มาเลี้ยงแบบซังกรงอย่าง

ที่มหาวิทยาลัย เกษตรฯ บางเขน กำลัง ทำ
 อยู่ ผมได้สอบราคาแล้ว แม่ไก่ที่วาง
 ราคาตัวละประมาณ ๕๐-๖๐ บาท เลือด
 ออสเตรเลียใช้ก็พอใช้ ส่วนกรงที่ผมก็
 ใช้แบบ มหาวิทยาลัย เกษตรฯ อีกเช่นเคย
 กัน ผมได้ไปดูแล้วรู้สึกชอบมาก เพราะ
 มันแข็งแรงทนทานดี มีวิธีให้น้ำไก่กินแบบ
 ใหม่ ต่างตัวต่างกินไม่ปนกัน น้ำจะหยด
 เข้าปากไก่ทีละหยดสองหยดจนไก่อิ่มไปเอง
 ถ้าไก่ไม่กินน้ำก็ไม่หยดออกมา วิธีนี้ผม
 เข้าใจว่าจะช่วยกันโรคได้ดีมาก ค่าลงทุน
 สร้างกรง ๆ ละ ๓๐ บาท ผมว่าไม่แพง
 เท่าไรนัก เพราะของเขาคงจริง ๆ.

ข้าพเจ้าฟังเขาพูดเพลิน ยังไม่ทันคิด
 ว่าจะตอบเขาอย่างไร เขาก็พูดต่อ.

“ผมขอท ใ้ไ้แปลงหนึ่ง ประมาณ ๔ ไร่
 ริมถนนประชาธิปไตยระหว่างก.ม.๑๑-๑๒
 ใกล้เคียงบางเขน ขณะนี้กำลังเร่งพ่นดินถมที่
 และจะลงมือปลูกข้านในราวเดือนหน้า ส่วน
 โรงไก่ก็ตั้งใจก็ตั้งใจจะให้เสร็จไปพร้อม ๆ
 กัน” เขาพูดพลางใช้ฝ่ามือทั้งสองถูกัน
 ไปมา เมื่อหยุดพูดหาจิ้งหรีดอ่อนแรงแล้ว
 เขาก็สาธยายต่อไป.

“จากแม่ไก่ ๑๕๐๐ แม่ ผมขอให้มัน
 ใช้เพียงวันละ ๗๐๐ ฟอง เสมอต้นเสมอ
 ปลายตลอดปี คุณคิดผมจะขายไข่โดย

ส่งให้ โรงพยาบาล และ ตาม บ้าน ชาวต่าง
 ประเทศที่นิยมกินไข่ไก่ คิดราคาขายเพียง
 ฟองละ ๕๐ สต. เท่ากับราคา มหาวิทยาลัย
 เกษตรฯ ขาย ผมจะมีรายได้จากการ
 ขายไข่วันละ ๓๕๐ บาท, ตลอดปีผมจะมี
 กำไร ๑๒๗๗๕๐ บาท หักค่าอาหารไก่กิน
 ออกเสียปีละ ๕๔ บาทต่อตัว เพียง ๘๑๐๐๐
 บาท ยังเหลือกำไรอยู่อีก ๔๖๗๕๐ บาท
 เกือบเดือนละ ๔๐๐๐ บาท ถ้าได้ผลดีผม
 จะเลี้ยงเพิ่มขึ้นอีกให้ถึง ๓๐๐๐ ตัว ก็จะมี
 รายได้เดือนละเกือบ ๘๐๐๐ บาท อย่าง
 ง่าย ๆ ก็ถือว่าตำแหน่งรัฐมนตรีเป็นไหน ๆ
 จากเงินกำไรก้อนนี้ผมอาจจะจ้างคุณในฐานะ
 ผู้เชี่ยวชาญในเรื่องโรค เป็นหมอประจำ
 ฟาร์มของผมอย่าง เมืองนอกเขาทำ ผม
 อาจจ้างคุณได้เดือนละ ๕๐๐-๑๐๐๐ บาท
 ซึ่งผมเองก็ไม่เดือดร้อนเพราะ มีกำไรมาก
 อยู่แล้ว.”

เขาหยุดพูด ดูเหมือนว่าจะรู้สึกเห็นชอบ
 ในการที่ของพวกคึกคักกันนาน ๆ เช่นนี้ แต่
 เขายังไม่หยุดที่เดียว เขาแถมหยุดท่าย
 ไว้อีก ๒-๓ คำว่า

“ผมจะตั้ง ชื่อฟาร์ม ขายไข่สดของผม
 ว่า ฟาร์มไข่ทอง.”

เมื่อข้าพเจ้าฟังเขาพูดจบ รู้สึกเคลิบ
 เคลิ้มไปบ้าง แต่ยังไม่ถึงขนาดหลงลม

นักชมเชยเขาอยู่ในใจข้างสรรคหาคำมา
คงข้อพารมอย่างเหมาะสม ข้าพเจ้าเริ่ม
คำนึง “เมืองไทยเมืองทอง” ถ้าทำอย่าง
ที่เขาคิด เมืองไทยและคนไทยก็คงจะร่ำ
รวยเป็นมหาเศรษฐี เป็นบ่อทองอันมหา
ศาลที่คนไทยทุกคน รวมทั้งตัวข้าพเจ้าด้วย
มีสิทธิเสรีที่จะลงมือชกได้ และคอยโกยเงิน
มาใช้โดยไม่รู้จักหมดสิ้น.

เมื่อข้าพเจ้ารู้สึกตัวว่าเคลิบเคลิ้มตาม
เขาไป จึงพยายามระวังและเงยหน้าขึ้น
สพตาเขา เห็นเขายิ้มอย่างมั่นใจ เป็นรอย
ยิ้มของคนที่มีชัยชนะเสียแต่เพียงครึ่งเดียว
ส่วนอีกครึ่งหนึ่ง เป็นของคนจำพวก สร้าง
วิมานในอากาศขนอยู่ด้วย อาการมขนิศ
ที่คองหารด้วยสอง จึงเป็นการยากที่จะ
อธิบายได้ว่า มีลักษณะอย่างไร เมื่อเห็น
เขาเป็นฝ่ายนี้ ข้าพเจ้าจึงพูดขึ้นช้าๆ ลาม
เขาว่า

“คุณได้คิดครอบคอบแล้วหรือ.”

เขาผงกศีรษะเล็กน้อยเชิงรับรองพร้อม
ก็ยกกล่าวว่า “ผมไก่ใคร่ครอบคอบคอบ
แล้ว มันมองเห็น ตัวเลขกำไร อยู่ชัดๆ
แล้วจริงๆ.”

ข้าพเจ้ารำพึงในใจ, ถ้าเมืองไทยมีคน
อย่างเขาทุกคน ก็คงจะลำบากมิใช่น้อย
หากมีแต่เขาค้นเคียวก็คงไม่เป็นไร พลาด

เขาก็จงหมกตัวไป เมืองไทยยังคงอยู่ได้
รำพึงดังนั้นแล้วจึงเอ่ยขึ้นก่อนว่า

“ถ้ามองเห็นกำไรอย่างคุณว่า คนอื่น
เขามีพากันร่ำรวยไปหมดแล้วหรือ นั่นผม
ยังไม่เห็นพารมที่ไหนเขาคิดทำอย่างคุณ.”

เขาตอบว่า “ก็เลดาโฟลทรีพารม,
เล้าไก่ ช.ม., เล้าไก่ปรีชา, โรงแรมไก่
ของมหาวิทยาลัยเกษตรฯ บางเขน เหล่า
นี้ทำไมเขาทำได้ ผมได้ทราบบว่าเขาทำได้
สำเร็จ และร่ำรวยกันไปทั้งนั้น.”

ข้าพเจ้าชักเวียนศีรษะในการตอบของ
เขา แต่ก็รู้สึกว่าเขาตอบด้วยเหตุผลซึ่ง
ใคร ๆ ก็น่าจะคิดเช่นนั้น.

ข้าพเจ้าอธิบายว่า “พารมที่คุณกล่าว
ถึง เขาไม่ได้ตั้งต้นอย่างคุณ และเขาก็ไม่
ได้ขายแต่ไข่สดอย่างเดียว ถึงถูกฟักเขา
ขายไข่ฟักใบละ ๒-๕ บาท ขายลูกไก่ตัว
ละ ๕-๑๐ บาท แม้ไก่ที่เขาเลี้ยงเขาก็ฟัก
เลี้ยงของเขาขึ้นมาเอง จะมีที่ส่งมาจาก
ต่างประเทศ ก็แต่ชุดแรกๆ เท่านั้น เขาจึง
อยู่ได้และมีกำไร.”

ข้าพเจ้าและเขากางก้นนั่งกันไป เขา
มองหน้าข้าพเจ้าแล้วเอนตัวไปข้างหลังพิง
พนักเก้าอี้ เอียงคอไปทางขวาเล็กน้อย
ทำท่าราวกับใช้ความนึก ในที่สุดเขาเป็น
ฝ่ายพูดขึ้นก่อนว่า

“เท่าที่ฟังคุณพ่อกับคุณแม่ ผมยังสงสัยและไม่เข้าใจก็ ยังเชื่ออยู่ว่า ตัวเลขที่ผมคิดไว้ นั้นถูกต้อง ผมได้เคยปรึกษากับนักเลี้ยงไก่บางคน เขาให้ความเห็นว่าทำได้ และมีกำไร ใช้ไม่พอขายเสียด้วยซ้ำ เอาเถอะครับ ไหนๆ ผมก็โตตั้งใจมาแล้ว จะลองสู้ คู้สักพัก ผมเชื่อว่าผมคงทำได้และมีกำไรจริงๆ กลัวอยู่แต่อย่างเดียวตอนมันเป็นโรคตายมากๆ เท่านั้น.”

ทันทีที่พ่อกับแม่ เขาก็ปรึกษาหารือกัน แล้วก็ลงมือทำทันที แล้วก็บอกกับคุณแม่ว่า คุณแม่ไม่ต้องห่วง เพราะว่าผมจะคอยดูแลมันอย่างดี และสัญญาว่าจะมาพบกับคุณพ่ออีกในวันเวลาบ่ายสองโมง เพื่อให้แน่ใจในเรื่องโรคอีกครั้งหนึ่ง ก่อนที่เขาจะบอกลา เขาได้ทิ้งประโยชน์ศุภเคราะห์ไว้เป็นขุมทรัพย์ให้คุณพ่อคิด.

เขาพูดว่า “ในอเมริกาเขาเลี้ยงไก่กันได้ทั่วประเทศ เมืองไทยเราจะหาฟาร์มที่ขายไข่สดอย่างเดี๋ยวลูกแห่งก็ไม่มี ผมเองจะเป็นคนแรก.”

พ่อกับแม่ก็เดินออกจากห้องผลิตภัณฑ์ไป.

เมื่อวันนั้น ข้าพเจ้ามีราชการนอกสถานที่ ไม่มีเวลาพอที่จะอยู่พบอาศัยกันกระของข้าพเจ้าได้ตามเวลานัด จึงได้เขียนหนังสือฉบับหนึ่งวางไว้บนโต๊ะที่ข้าพเจ้านั่งทำงาน พอที่จะมองเห็นได้ง่ายๆ พร้อมทั้งส่งเพื่อนของข้าพเจ้าไว้ว่า ถ้าชายแปลกหน้าผู้หนึ่งมาหาให้เอาหนังสือที่ข้าพเจ้าเขียนไว้ให้เขาไป และขอโทษแทนในการที่ข้าพเจ้าไม่สามารถรออยู่ให้เขาพบได้.

สาระสำคัญที่ข้าพเจ้าเขียนไว้ มีดังนี้:-

การเลี้ยงไก่แบบขังกรงเพื่อขายไข่สด

ตั้งต้นจากการซื้อแม่ไก่มาเลี้ยง

- รายจ่าย ๑. ค่าแม่ไก่เล็กซอร์น ๑๕๐๐ ตัวๆ ละ ๕๐ บาท เงิน ๗๕๐๐๐ บาท
- ๒. ค่าขังกรงแบบมหาวิทยาลัยเกษตรฯ กรงละ ๓๐ บาท ๑๕๐๐ กรง ๔๕๐๐๐ บาท ค่าสักหรือ ๑๐% ต่อปี เป็นเงินลงทุนใน ๑ ปี เงิน ๔๕๐๐ ,,
- ๓. ค่าโรงเรือนไก่ ค่าจัดการในการก่อสร้างอุปกรณ์ต่างๆ สำหรับไก่ ๑๕๐๐ ตัว เงิน ๑๕๐๐๐ บาท คิคค่าสักหรือ ๑๐% ต่อปี เงิน ๑๕๐๐ ,,

๓. ถ้าคิดดอกเบี้ย จากเงินลงทุน ๕% ต่อเดือน อย่างที่ ชาวจีน เขาคิด กันอยู่ทั่วไป ในการลงทุนไม่ว่าจะทำการค้า หรือการอุตสาหกรรมใดๆ ทุกชนิด จะขาดทุนเฉลี่ยตัวละ กว่า ๗๐ บาท ทั้งนี้ของมีงอนไขว่ไก่ไม่เ็นโรคระบาดตาย (ตายไม่เกิน ๒๐%)

ตามรายการ ที่ได้ แสดงไว้ นั้น จะเห็นว่าการเลี้ยงไก่ เพื่อขายไข่ สด แต่ อย่าง เดียว โดยตั้งคั้นจากการซื้อแม่ไก่ มาเลี้ยงแบบซึ่งกรงนั้น ไม่ให้ผลตอบแทนที่คุ้มค่า ซ้ำร้ายยังขาดทุนเสียอีกด้วย ฉะนั้นผู้ที่ระคิดเลี้ยงไก่โดยวิธีซึ่งกรง เพื่อขายไข่ สด แต่ อย่าง เดียว ควรจะไ้คำนึงถึงปัญหาต่างๆ เหล่านี้เสียก่อน คือ

ข้อ ๑ สำรวทัวเองเสียก่อน ก่อนที่จะเลี้ยงไก่ เพราะ ทุกคน ชอบกินไก่แต่อาจเลี้ยงไก่ไม่ได้ทุกคน.

๒. มีทุนพอหรือไม่.

๓. ต้องซอลูกไก่ มาเลี้ยงใน ราคาต่ำ และเลี้ยงไปจนถึงขนาดที่มันไข่ได้.

๔. ต้องพยายาม เพาะเลี้ยง ขึ้นเอง เป็นการช่วยให้ทุนต่ำขึ้นอีกมาก.

๕. เลี้ยงลูกไก่ และ แม่ไก่ให้แข็งแรง ให้ตายแต่น้อย.

๖. สร้างโรง เรือน และ กรงไก่ให้ดีที่ สุก ถูกที่สุด และให้ถูกสุขลักษณะ.

๗. พยายามผสมอาหารเองให้ไ้ส่วน ทั่วและถูกที่สุด.

๘. เลือกเฟ้นไก่ที่มเลือกไข่สูงมาเลี้ยง เพื่อไ้ไข่ได้ไข่ตก.

๙. พยายาม ขายไข่ให้ ไ้ราคาแพง ที่สุด.

๑๐. ขายแม่ไก่และไก่ คัดทิ้งให้ไ้สูง กว่าราคา ที่ตลาดทั่วไปรับซื้อ.

๑๑. พยายามใช้แรงงานในครอยกรัง ให้มากที่สุด.

๑๒. ถ้าเงินที่คองลงทุนคอง กุ้ยืมเขา มา อย่าให้คองคองสูง (ไม่ควรสูงกว่า ร้อยละ ๑๐ คอง).

๑๓. ต้องพยายาม คุแลเลี้ยง ไ้ให้ สมบูรณ์ แข็งแรง อย่าให้ไ้เป็นหวัด, เป็น ผื่นตาม มีพยาธิในลำไส้มาก หรือมี สุขภาพไม่สมบูรณ์ อันเป็นสาเหตุที่ทำให้ แม่ไก่ ไข่ น้อยลง และเป็นช่องทางให้ เกิด โรคระบาดขึ้นไ้.

๑๔. ระวัง ข้องกันอย่าให้ ไ้เกิดโรค ระบาด โดยเฉพาะโรค New Castle ควร คัดต่อกับ เจ้าหนาท สัตว แพทย์ เพื่อขอ ความแนะนำที่เกี่ยวกับโรคนี้.

๑๕. คัดต่อหาความรู้ และความเข้าใจ

นักเลี้ยงไก่หน้าใหม่ควรคำนึง

นาญจากการอ่านหนังสือและผู้^๕ที่^๕เลี้ยงไก่
สำเร็จมาแล้ว เพื่อนำมาแก้ไขอุปสรรคและ
ข้อบกพร่องของตนให้ดีขึ้นอยู่เสมอ.

ที่สงสัยว่า ทำไม้ต่างประเทศ เช่น
อเมริกาเขาจึงเลี้ยงกันไ้และมีกำไร ราย
การต่าง ๆ ต่อไปนี้จะชี้ให้เห็น:--

ชาวนาเลี้ยงไก่ (ชาวนาอเมริกา)

รายจ่าย	ค่าลูกไก่อ่อน ๒๕๐๐ ตัว ๆ ละ ๑๓ เซนต์	เงิน ๓๒๕	เหรียญ
	ค่าฉนวนหินสำหรับเครื่องกกลูกไก่	๕๐	”
	ค่าไฟฟ้า	๑๐๐	”
	ค่าซ่อมแซม	๑๐๐	”
	ค่าฟาง	๑๒๕	”
	ค่าอาหารไก่กระทง	๑๕๐	”
	ค่าอาหารไก่สาว	๕๐๐	”
	ค่าอาหารไก่ไข่	๒๐๕๐	”
	ค่าประกันไฟและรถ	๗๕	”
	ค่าดอกเบี้ยเงินกู้	๑๘๐	”
	ค่าภาษี	๑๑๕	”
	ค่าลังใส่ไข่	๘๐	”
	ค่าใช้จ่ายเย็บเตล็ด	๑๐๐	”

รวมจ่าย ๓๕๕๐ เหรียญ

รายได้

ค่าขายไข่ ๑๕๐๐๐ โหล ๆ ละ ๓๐ เซนต์	๔๕๐๐	เหรียญ
ค่าแม่ไก่คักทั้ง ๘๒๕ ตัว ๆ ละ ๔๐ เซนต์	๓๓๐	”
ค่ากระทงและไก่สาวคักทั้ง ๑๒๐๐ ตัว	๒๘๕	”
ค่าอุจจาระและปุ๋ย	๗๕	”

รวมได้ ๕๑๙๐ ”

หักแล้วมีกำไร ๑๒๐๐ ”

เฉลี่ยกำไรตัวละ ๘๐ ”

เปรียบเทียบการเลี้ยงไก่อเมริกา - ไทย

อเมริกา

๑. ชาวนาเลี้ยงไก่ เป็นอาชีพ รวบรวม ๖๘% ของชาวนาทั้งหมด
๒. การเลี้ยงใช้วิธีปล่อย เป็นฝูงเป็นส่วนมาก
๓. ทุนค่าโรงเรือนต่ำ
๔. ราคาลูกไก่ต่ำ ทีวีละ ๑๓ เซ็นต์ (๒.๗๐ บาท)
๕. คุณภาพของไก่แน่นอน เพราะทำมานาน
๖. ค่าอาหารแม่ไก่ต่อวัน ต่อตัวถูกกว่า (วันละ ๑๐.๘ สต.)
๗. ราคาอาหาร อยู่ในเกณฑ์คงที่ไม่มีใครเปลี่ยนแปลง
๘. ราคาไข่ขายส่งฟองละ ๕๒ สต.
๙. คอกเขี่ยเงินกุ่มต่ำ
๑๐. เงินกุ่มเพื่อลงทุนในอาชีพนี้หาได้ไม่ยาก
๑๑. กสิกรอเมริกันได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลมาก

ไทย

๑. ชาวนาเลี้ยงไก่เป็นอาชีพไม่มีเลย มีแต่เลี้ยงเข็คและไก่แบบสวนครัว
๒. เลี้ยงขังกรง กรงค้ำ (เฉพาะในกรุงเทพฯ)
๓. ลงทุนค่าโรงเรือนสูง
๔. ราคาลูกไก่สูงส่วนมากสั่งมาจากต่างประเทศ (อย่างต่ำทีวีละ ๘ บาท)
๕. คุณภาพยังเขาแน่นอนไม่ได้
๖. ค่าอาหารต่อวันต่อตัวแพงกว่า (วันละ ๑๕ สต.)
๗. อาหารส่วนมากใช้รำเป็นอาหาร พันราคารำเปลี่ยนแปลงบ่อยๆ ตามราคาข้าวไม่คงที่ ทำให้ราคาอาหารเปลี่ยนแปลงไปด้วย
๘. ราคาไข่ขายส่งฟองละ ๕๐ สต. (เฉพาะในกรุงเทพฯ)
๙. คอกเขี่ยเงินกุ่มสูงกว่า
๑๐. เงินกุ่มหาได้ยาก
๑๑. กสิกรไทยได้รับความช่วยเหลือน้อยกว่า

อเมริกา

ไทย

๑๒. มาตรฐานการศึกษาระดับสูง	๑๒. มาตรฐานการศึกษาระดับต่ำ
๑๓. การสัตว์แพทย์ซึ่งก้าวหน้าไปพร้อมกับความสำเร็จในการเลี้ยงสัตว์ของเขาไปไกลและก้าวหน้าไปมาก	๑๓. การสัตว์แพทย์ของไทย ถ้าเปรียบกับอเมริกันแล้วยังไม่ก้าวหน้า และห่างไกลกับเขามาก
๑๔. ภูมิภาคโดยทั่วไปเหมาะแก่การเลี้ยงไก่	๑๔. ภูมิภาคบางแห่งไม่เหมาะเช่นในจังหวัดที่อยู่บริเวณลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาและท่าจีน หลายจังหวัด เป็นที่รายท่าพื้นดินเป็นโคลน ฝนตกมาก ทำกินแห้งช้า ทำให้ชื้นและอยู่เสียบเหมาะที่จะเลี้ยงเป็ดมากกว่าไก่
๑๕. เป็นอาชีพเลี้ยงกันไต่ทั่วประเทศ	๑๕. จะพอเลี้ยงเป็นอาชีพได้ก็แต่ในกรุงเทพฯ ฯ แห่งเดียว ที่ต่างจังหวัดยังสงสัย
๑๖. อากาศเหมาะต่อการเลี้ยงไก่ ฝนตกไม่แรง	๑๖. ฤดูฝนๆ ตกหนัก ทำให้อากาศชื้นมากซึ่งไก่ไม่ชอบ ทำให้ความต้านทานโรคของไก่ลดน้อยลง
๑๗. คนอเมริกันนิยมกินไข่ไก่ เฉลี่ยคนหนึ่งกินไข่ไก่ ๑๗ ฟองต่อวัน	๑๗. คนไทยทั่วไปซึ่งได้แก่ชาวนาไม่นิยมกินไข่เลย แต่ตรงข้ามคนไทยนิยมกินไข่เป็ดกันมากกว่า เพราะราคาถูกกว่าไข่ไก่มาก ขนาดไข่ก็ใหญ่กว่า
๑๘. ตลาดไข่ไก่มีอยู่ทั่วประเทศ แสดงว่าความต้องการมีอยู่ทั่วไป	๑๘. ตลาดไข่ไก่มีอยู่เฉพาะในกรุงเทพฯ ฯ แห่งเดียว

อเมริกา

ไทย

๑๙. ทลาทโก้และไข่ของอเมริกันอยู่ในมือคนอเมริกัน

๒๐. ไข่เย็น (ไข่ที่ขายไปฆ่า) ไม่ถูกกดราคา

๒๑. เลียง โคโย ใช้ แรง งาน ใน ครอบ ครัว เป็นส่วนมาก

๒๒. โรค New Castle ใน อเมริกาตาย น้อย

ก่อนจะขอให้คิดว่า การเลี้ยงสัตว์แบบเป็นอาชีพในเมืองไทย โดยคนไทยในปัจจุบัน ยังมีอุปสรรคอยู่ร่อยแปดพันประการ ฉะนั้นถ้าผู้ใดจะเลี้ยงสัตว์ชนิดใดเป็นอาชีพก็ควรจะได้ศึกษาถึงสภาพความเป็นไปของสัตว์ชนิดนั้นๆ ไว้ให้มาก ตลอดจนศึกษาถึงอุปสรรคต่างๆ โดยละเอียดถี่ถ้วนก่อนที่จะลงมือกระทำลงไป เพราะการเลี้ยงสัตว์เป็นอาชีพนั้น นอกจากเป็นงานที่มิใช่ทำง่ายๆ อย่างที่ ศาสตราจารย์ตามาหรือใครคนหนึ่ง ที่มีความรู้ๆ ปลายๆ ก็ทำได้แล้ว ยังเป็นงานที่ต้องใช้เงินเพื่อการลงทุนเป็นจำนวนมาก และอาจล้มลงได้ในชั่วพริบ

๑๙. ทลาทโก้เย็น (ไข่ฆ่า) อยู่ในมือคนต่างตำบล ทลาทโก้ ไข่ของไก่ท้องถิ่นหาเอาเอง

๒๐. ไข่เย็นถูกกดราคามาก ตลาดรับซื้อเย็น ก.ก. เท่าราคาไข่พื้นเมือง ยิ่งถ้าเป็นไข่เล็กฮอร์นตลาดไม่ต้องการ จะถูกกดราคามากขึ้น

๒๑. คนไทย ที่เลี้ยงแบบอาชีพมักไม่ใคร่ไต่ลงมือเอง ใช้ลูกจ้างเลี้ยงเป็นส่วนมาก

๒๒. โรค New Castle ในเมืองไทยตาย ล้างคอก

ตาเคียว อุปมาเสมือนหนึ่ง “ซุกทองด้วยจอบทอง” ถ้าผู้ซุกไม่ชำนาญจริงๆ ซุกไม่เป็นหรือไม่ถูกที่ๆ ทองฝังอยู่ ก็ไม่มีโอกาสที่จะพบทอง ได้เลยแม้แต่ก่อนเคียวจอบทองที่ใช้ซุกนั่นเองจะค่อยๆ สึกหรือลงไปทีละน้อยๆ จนหมด ในที่สุดจะเหลืออยู่แต่คำมจอบซึ่งประกอขขึ้นด้วยไม้หาคำมิได้ เสียทั้งเงินและ เสีย ทั้งแรง ที่ได้ทุ่มเทลงไป ด้วยความเหนื่อยยาก โดยไม่ได้รับผลตอบแทนตามที่ตนปรารถนา.

หมายเหตุ :- เพื่อรักษามารยาท ขำพเจ้าขอสงวนนาม “เขา” ผู้นั้นไว้.